

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО АГЕНТСТВА
УКРАЇНИ З ПИТАНЬ ДЕРЖАВНОЇ СЛУЖБИ В м. КИЄВІ, КИЇВСЬКІЙ,
ЧЕРНІГІВСЬКІЙ ТА ЧЕРКАСЬКІЙ ОБЛАСТЯХ
ЧЕРКАСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО

СТРАТЕГІЧНІ ПРІОРИТЕТИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ РЕСУРСАМИ УКРАЇНИ

Збірник № 6
матеріалів Всеукраїнської науково-практичної конференції

30 травня 2022 року

Черкаси
2022

Мельник Людмила Миколаївна,
завідувач кафедри філософських та політичних наук Білоцер-
ківського національного аграрного університету, кандидат
політичних наук;

Дужа Ірина Анатоліївна,
доцент кафедри філософських та політичних наук Білоцер-
ківського національного аграрного університету, кандидат по-
літичних наук

ПРИНЦИП ГЕНДЕРНОЇ РІВНОСТІ: МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД

Гендерна рівність є запорукою успішної демократичної кра-
їни та невід'ємною цивілізаційного поступу людства. На між-
народному рівні надається достатньо уваги проблемам генде-
рної рівності. Саме тому досвід зарубіжних країн необхідно
вивчати.

Так, США зробили історичні кроки для подолання розриву в
цій галузі, вони запустили першу Національну стратегію із
забезпечення гендерної рівності та рівноправності (Гендерну
стратегію). Гендерна стратегія підкреслює відданість Уряду
США зміцненню прав та можливостей жінок, дівчат та ЛГБТКІ
у всьому їхньому різноманітті як у США, так і у всьому світі,
гендерна рівність та рівноправність є одночасно моральним та
стратегічним імперативом. Гендерна рівність і рівноправність
мають велике значення поряд з тими викликами сьогодення,
що стоять перед Америкою, а саме: пандемія COVID-19, кліма-
тична криза, економічні збої, відступ від демократії, порушен-
ня прав людини, конфлікти та інші надзвичайні гуманітарні
ситуації. Інклюзивніші уряди краще підготовлені для подо-
лання глобальних викликів. Із запуском Гендерної стратегії
Сполучені Штати підтверджують свою відданість забезпечен-
ню повного розкриття потенціалу всіх людей, незалежно від
їхньої статі, раси, етнічної приналежності, сексуальної орієн-

тації, гендерної ідентичності або самовираження, інвалідності та соціально-економічного статусу. Національна стратегія гендерної рівності та рівноправності – це перший документ історії урядової стратегії Сполучених Штатів щодо гендерної рівності та рівноправності. Це переломний момент для економічної безпеки, безпеки здоров'я та благополуччя жінок і дівчат як у Сполучених Штатах, так і в усьому світі. COVID-19 загострив наявні економічні кризи, кризи в галузі охорони здоров'я, які непропорційно вплинули на жінок і дівчат задовго до початку пандемії. Після економічного колапсу з часів Великої депресії участь жінок у американській робочій силі впала до найнижчого рівня за останні 30 років. Рівень гендерного насильства значно зріс, а расова та етнічна нерівність поглибилася. У глобальному масштабі пандемія сприяла підвищенню економічної незахищеності для жінок і дівчат, а їхні основні права залишаються під загрозою. Америка прагне запровадити гендерну рівність та рівноправність у кожній частині країни та через оборону, дипломатію, іноземну допомогу та торговельні зусилля просувати права і можливості жінок та дівчат у всьому світі.

У березні 2021 року Президент Байден видав виконавчий наказ про створення Ради з гендерної політики Білого дому, щоб забезпечити гендерну рівність, а рівноправність була на передньому плані внутрішньої та зовнішньої політики Америки. Цей наказ також передбачав розробку першої в історії національної стратегії, яка керуватиме роботою щодо гендерної рівності та рівноправності як уряду, так і нації. Стратегія окреслює план дій для адміністрації Байдена та майбутніх адміністрацій щодо подолання гендерних розривів та врівноваження можливості для всіх людей. Ця стратегія має усувати бар'єри, з котрими зіштовхуються громадяни, що належать до незадовільних та історично маргіналізованих спільнот, котрі не мали повних можливостей: кольорові жінки та дівчата, люди з об-

меженими можливостями та всі ті, чиє життя постраждало від бідності та нерівності.

Для інтеграції гендерної рівності і рівноправності у внутрішню та зовнішню політику потрібно підвищувати гендерний аспект у стратегічному плануванні та бюджетуванні, розробці політики, управлінні та навчанні, моніторингу та оцінці. Необхідно також посилити збір та аналіз даних і вжити заходів, котрі забезпечать прозорість прогресу у досягненні поставленої мети стратегії. Для забезпечення результативності було вирішено проводити роботу у партнерстві з Конгресом, державними, місцевими, територіальними та плеїнними урядами, іноземними урядами та багатосторонніми організаціями, а також неурядовими учасниками, включаючи релігійні групи, громадянське суспільство та організації приватного сектору, котрі надавали консультації у розробці стратегії та відіграють важливу роль у майбутньому процесі. В американській стратегії йдеться і про «справедливість, під якою розуміється послідовне та систематичне справедливе та неупереджене ставлення до всіх осіб, у тому числі до тих, хто належить до спільнот, яким було відмовлено в такому ставленні, наприклад до жінок та дівчат; чорношкірих, латиноамериканців, корінних та індіанців Америки, американців азійського походження, корінних гавайців, жителів тихоокеанських островів та інших кольорових осіб; представників релігійних меншин; лесбіянок, геїв, бісексуалів, трансгендерів, квірів та інтерсексуалів (ЛГБТКІ); осіб з обмеженими можливостями; осіб, які проживають у сільській місцевості; а також осіб, на яких іншим чином негативно вплинула постійна бідність або нерівність» [1]. Стратегія також розглядає вплив міжсекційної дискримінації та упередженості на основі статі, раси та інших факторів, включаючи сексуальну орієнтацію, етнічну приналежність, релігію, інвалідність, вік та соціально-економічний статус. У стратегії Гендерної рівності американський уряд зосередився на десяти стратегічних пріоритетах: 1) покращення економічної безпеки та приско-

рення економічного зростання; 2) ліквідація гендерного насильства; 3) захист, покращення та розширення доступу до медичної допомоги, включаючи послуги сексуального та репродуктивного здоров'я; 4) забезпечення рівних можливостей і справедливості в освіті; 5) просування гендерної рівності та справедливості у системах правосуддя та імміграції; 6) просування прав людини та гендерної рівності згідно із законом; 7) підвищення рівня гендерної рівності у сфері безпеки та гуманітарної допомоги; 8) сприяння гендерній рівності в пом'якшенні та реагуванні на зміну клімату; 9) усунення гендерних розривів у галузях науки, техніки, техніки та математики (STEM); і 10) просування повної участі в демократії, представництві та керівництві [1]. Зазначені пріоритети взаємопов'язані. Оскільки освіта дівчат впливає на їхню майбутню економічну безпеку та на націю загалом. Гендерне насильство, включаючи сексуальні домагання та насильство, перешкоджає економічній та політичній участі та впливає на здоров'я та добробут постраждалих. Обмеження доступу до медичних послуг, включаючи послуги сексуального та репродуктивного здоров'я, підривають здатність жінок піклуватися про свої сім'ї, просуватися на робочому місці та лідувати в усіх секторах. Отже, зазначені вище цілі необхідно вирішувати спільно, щоб досягти гендерної рівності. Для заохочення громадянських прав та повноцінну участь жінок у економічному, політичному та соціальному житті, американський уряд проводить реформи, щоб забезпечити повну гендерну рівність згідно із законом. На внутрішньому рівні за рахунок підтримки законодавства, яке забороняє дискримінацію за ознаками статі, сексуальної орієнтації та гендерної ідентичності у сфері працевлаштування, житла та громадського проживання. Усе більше даних підтверджує, що статус жінок пов'язаний з безпекою націй, а країни, які порушують права жінок і дівчат, швидше за все, будуть нестабільними. Крім того, дослідження показують, що залучення жінок до питань миру та безпеки сприяє стабільності. Щоб підвищити

гендерну рівність у безпеці та наданні гуманітарної допомоги, американський уряд сприяє гендерному паритету та проблемам гендерної рівності в процесах безпеки; забезпечує гендерну рівність у наданні гуманітарної допомоги та переселення біженців; включає гендерні аспекти у зусилля із запобігання тероризму. Участь жінок у військових і поліцейських силах покращує ефективність і готовність сил, тоді як їхня участь у мирних переговорах підвищує ймовірність того, що ворогуючі сторони досягнуть стійких угод. Незважаючи на це, питання прав жінок постійно виключаються з мирних процесів і сектору безпеки, при цьому жінки становлять у середньому лише шість відсотків посередників і підписантів основних мирних переговорів протягом останніх 30 років [2].

Отже, досягнення цілей, визначених у стратегії, вимагає формулювання конкретних цілей, виділення достатніх ресурсів і встановлення показників для вимірювання прогресу. З цією метою кожне федеральне агентство повинне буде встановити і визначити пріоритети принаймні трьох цілей, які будуть служити для досягнення цілей, визначених у цій стратегії, і детально викласти плани та ресурси, необхідні для їх досягнення в плані реалізації. Принаймні одна з визначених цілей має бути досяжною в рамках чинних органів влади та ресурсів.

Список використаної літератури:

1. Official website of the United States Government URL: <https://www.state.gov/the-first-national-strategy-on-gender-equity-and-equality>
2. URL: <https://www.whitehouse.gov/wp-content/uploads/2021/10/National-Strategy-onGender-Equity-and-Equality.pdf>

Скворцова Євгенія Іванівна,

- Гончар Ю.О. Правові основи гендерного підходу як необхідної складової ефективного управління державними ресурсами.
- Мельник Л.М., Дужа І.А. Принцип гендерної рівності: міжнародний досвід
- Скворцова Є.І., Дем'яненко О.О. Реформування державного управління в Україні: стратегічні пріоритети
- Левченко В.В. Механізми інтеграції публічного управління в галузі освіти.
- Мамон О.А. Механізми державного управління вищою освітою України в рамках Європейського співробітництва
- Калініченко Б.М. Перша світова смарт війна SMART WAR.
- Ружицька А.В. Інформаційне суспільство як фактор модернізації публічного управління
- Самойленко В.О. Актуальний стан комунікаційних зв'язків у системі публічного управління охороною здоров'я України.
- Манжула І.В. Державне регулювання надання медичної допомоги в Україні
- Караван М.В. Формування та реалізація державної кадрової політики у сфері охорони здоров'я України
- Савінова С.О. Медична реформа первинної ланки в Україні: реалії та перспективи
- Ярмоленко Н.М. Служба крові як сектор охорони здоров'я в Україні
- Климчук А.Б. Концепція первинної медико-санітарної допомоги
- Труба Н.В. Формування та функціонування державно-управлінських еліт в Україні
- Грек І.М. Комунікативні аспекти політичного менеджменту
- Костенко Р.Р. Державна інформаційна політика України
- Бондаренко В.А. Взаємодія органів виконавчої влади та засобів масової інформації з реалізації інформаційної політики в Україні
- Нікітін Д.Є. Взаємодія держави та інститутів громадянського суспільства України